

**POLSKI ZWIĄZEK LEKKIEJ
ATLETYKI**

CENTRALNE KOLEGIUM SĘDZIÓW

BIULETYN NR 34

WARSZAWA KWIECIEŃ 2013

SPIS TREŚCI

1. Informacja o działalności CKS – Ewa Gołębowska
2. Ci, co odeszli – redakcja Wojciech Krokoszyński
3. Omówienie materiałów szkoleniowych „Kierownik Techniczny” i „Obsługa techniczna” – Tadeusz Majsterkiewicz
4. Uwagi dotyczące sędziowania skoków – Stanisław Ojrzyński
5. Halowe Mistrzostwa Europy – Sebastian Świerc

Szanowni Czytelnicy.

Po dłuższej przerwie w wydawaniu Biuletynu CKS PZLA, oddajemy w Wasze ręce (a raczej należałoby powiedzieć, przesyłamy do otwarcia na swoich komputerach) kolejny jego numer. W ciągu ostatnich kadencji CKS PZLA, osobą odpowiedzialną za zredagowanie i przygotowanie poszczególnych numerów Biuletynu był **prof. dr hab. Michał Krynicki**.

Ostatni zredagowany przez Michała numer został wydany w maju 2011 roku. Po niespodziewanej Jego śmierci w 2011 roku, nie udało się znaleźć osoby, która podjęłaby się kontynuowania pracy, którą Michał wykonywał społecznie na rzecz środowiska sędziowskiego. Stąd też nastąpiła przerwa w wydawaniu Biuletynu CKS PZLA.

Wybrany w grudniu przez Zjazd Delegatów WKS, CKS PZLA uznało za niezbędne kontynuowanie wydawanie Biuletynu.

Zredagowania i przygotowania kolejnych numerów Biuletynu podjął się **Wojtek Krokoszyński**. W ocenie Kolegium Biuletyn CKS PZLA ma pełnić rolę łącznika pomiędzy centralą, a szeroko rozumianym środowiskiem sędziowskim.

Tak jak dotychczas w Biuletynie obok prezentowania oficjalnego stanowiska CKS PZLA w poszczególnych kwestiach sędziowskich, zamieszczane będą materiały szkoleniowe, opisujące kwestie organizacji imprez w kraju i zagranicą, opinie poszczególnych sędziów oraz artykuły polemiczne i dyskusyjne. Taką też generalnie zawartość ma niniejszy numer.

W odróżnieniu do dotychczasowego sposobu dystrybucji, Kolegium postanowiło, że głównym kanałem przesyłania Biuletynu będzie przekaz w formie pliku wysyłanym drogą poczty elektronicznej. Pozwoli to na dotarcie do szerokiego grona odbiorców zainteresowanych informacjami i materiałami zawartymi w Biuletynie. Nie oznacza to rezygnacji z wydawania wersji papierowej Biuletynu, lecz istotne ograniczenie jego nakładu.

Życząc przyjemnej lektury, zapraszam także do nadsyłania swoich opinii lub materiałów do opublikowania w kolejnych numerach.

Przewodniczący CKS PZLA

Janusz Krynicki

Wojciech Krokoszyński

Z zainteresowaniem czekam na pierwsze recenzje czytelników wznowionego po długiej przerwie Biuletynu CKS. Proszę o wyrażenie swoich opinii jak również informacji o oczekiwaniach Państwa co do treści kolejnych.

Oczekuję również na wenę twórczą czytelników. Podzielcie się z naszym środowiskiem Waszym doświadczeniem sędziowskim, pokażcie ciekawostki z Waszego terenu. Będziemy je publikować.

W numerze polecam materiał opracowany przez **Tadeusza Majsterkiewicza** dotyczący obsługi technicznej zawodów i roli Kierownika Technicznego, pełny materiał będzie opublikowany na stronie PZLA w zakładce CKS – szkolenie oraz reminiscencje dotyczące Halowych Mistrzostw Europy autorstwa **Sebastiana Świerca**.

Zdaję sobie sprawę po kim przejąłem pałeczkę redagowania Biuletynu i jak wielka odpowiedzialność na mnie spoczywa ale lubię wyzwania.

Przyjemnej lektury.

Kontakt:

Mobile: +48 602809610 lub +48 602809403

Mail: wojkro@wp.eu ; cks@pzla.pl

Informacja o działalności Centralnego Kolegium Sędziów PZLA W okresie od dnia 3.12.2012 r. do dnia 31.03.2013 r.

Wybrane na kadencję 2013-2016 podczas Krajowego Zjazdu Delegatów WKS w dniach 1-2 grudnia 2012 r. Centralne Kolegium Sędziów działa w składzie trzynastoosobowym pod przewodnictwem kol. Janusza Krynickiego. Na swym pierwszym posiedzeniu plenarnym w dniu 21 stycznia 2013 r., które miało charakter organizacyjny ustalający sposób działania, kolegium ukonstytuowało się. Został wybrany zastępca przewodniczącego i sekretarz Kolegium.

Funkcję zastępcy przewodniczącego objął kol. **Janusz Rozum** natomiast funkcję sekretarza kol. **Ewa Gołębowska**. Do czasu zwołania posiedzenia plenarnego Kolegium wykonywało swoje zadania w ramach działania grupy roboczej w skład której wchodził członkowie Kolegium zamieszkali w Warszawie.

Na posiedzeniu plenarnym wybrano Prezydium w składzie kol. **Kol. Janusz Krynicki, Ewa Gołębowska, Janusz Rozum, Henryk Ryll, Tadeusz Stawicki**. W omawianym okresie odbyło się przy okazji Mistrzostw Polski Seniorów w Spale kolejne posiedzenie plenarne w dniu 15.02.2013 r. oraz jedno posiedzenie robocze w składzie dwunastoosobowym oraz dwa posiedzenia Prezydium.

W zebraniu plenarnym na zaproszenie przewodniczącego Kolegium brał udział kol. Tadeusz Majsterkiewicz, a w jednym z posiedzeń Prezydium kol. Filip Moterski. Na posiedzeniach plenarnych dokonano podziału niektórych zadań i kompetencji poszczególnych członków Kolegium.

Nowością jest powierzenie przygotowania projektu obsady kierowniczych funkcji sędziowskich na zawodach klasy M i MM zespołowi koordynowanemu przez kol. **Henryka Rylla** w skład którego weszli nw. członkowie Kolegium kol. kol.:

- **Małgorzata Górecka**, która przygotowuje projekt obsady SGB
- **Czesław Lis**, który przygotowuje projekt obsady sędziów chodu
- **Sebastian Świerc**, który przygotowuje projekt obsady starterów
- **Franciszek Waszkiewicz**, który przygotowuje projekt obsady SGRz
- **Edward Wiśniewski**, który przygotowuje projekt obsady SGS.

Sprawy organizacji i nadzoru merytorycznego nad szkoleniem sędziów oraz sprawy licencji sędziego sportowego należeć będą do kol. **Tadeusza Stawickiego**.

Sprawy związane z zatwierdzaniem rekordów prowadzi będzie kol. **Janusz Rozum**, który powołał grupę w składzie kol. kol. **Maciej Jałoszyński, Andrzej Kowalczyk, Jerzy Witwicki** będą oni pod jego kierownictwem realizować procedurę zatwierdzania rekordów.

Dokonywaniem przeglądu sprawozdań z zawodów i ich ewidencjonowaniem oraz redagowaniem i wydawaniem biuletynu zajmować się będzie kol. **Wojciech Krokoszyński**.

Planowane jest utworzenie i uruchomienie portalu sędziowskiego we współpracy z firmą zewnętrzną Domtel. Z ramienia CKS z przedstawicielami firmy współpracują kol. **Filip Moterski i Janusz Rozum**.

Warto wyjaśnić, że portal sędziowski oprócz funkcji informacyjnej dla środowiska zmieni sposób pracy Kolegium. Przypisane funkcjonalności umożliwią m. in. elektroniczne przygotowanie projektu obsady sędziowskiej, przesyłanie i monitorowanie sprawozdań z zawodów, składanie wniosków o wydanie licencji sędziego sportowego. Mamy nadzieję, że w połowie bieżącego roku portal zacznie działać.

W okresie pierwszych czterech miesięcy CKS podejmowało następujące działania:

Sprawy obsady zawodów z klasą M i MM

Na posiedzeniu plenarnym zatwierdzono obsadę na sezon halowy i zawody w biegach przełajowych w 2013 r. Na posiedzeniu Prezydium omówiono założenia do projektu obsady kierowniczych funkcji sędziowskich na zawody klasy M i MM sezonu letniego w okresie do końca czerwca. Obsada zostanie zatwierdzona na posiedzeniu plenarnym planowanym na dzień 27 kwietnia br.

Działalność szkoleniowo-weryfikacyjna

W związku z upływem z końcem 2013 roku terminu ważności licencji specjalistycznych Kolegium staje przed koniecznością przeprowadzenia weryfikacji na przełomie lat 2013/2014. Zgodnie z postulatem Krajowego Zjazdu wskazującym na potrzebę prowadzenia szkoleń CKS prowadzi prace nad wypracowaniem modelu organizacyjnego szkoleń w bieżącej kadencji. Rozważane są różne warianty. Jednakże należy podkreślić, że trudno jest pogodzić oczekiwania sędziów tj. stworzenie możliwości dyskusji i edukacji w pełnym gronie sędziów z danego bloku (a nie w grupach) z dążeniem do zminimalizowania kosztów udziału w szkoleniu i weryfikacji. Należy podkreślić, że duże znaczenie przy kwalifikacji do nadania licencji specjalistycznej powinna mieć ocena pracy sędziego na boisku.

CKS przesłało ankiety do przewodniczących WKS w sprawie organizacji szkoleń na obszarze ich województwa. Być może wypracowane w terenie formy szkoleń i egzaminów pozwolą wybrać najbardziej optymalny i satysfakcjonujący sędziów model szkoleń na poziomie centralnym.

Licencje sędziego sportowego

W związku z upływem z końcem roku terminu ważności licencji sędziego sportowego CKS PZLA planuje aktualizację bazy sędziów. W tym celu do przewodniczących wojewódzkich kolegiów sędziów będą przesłane wykazy sędziów z ich kolegium z prośbą o weryfikację danych. Listy zweryfikowanych sędziów będziemy przyjmować wraz z dowodami wpłat (20 zł) a licencje powinny być wykonane w IV kwartale 2013 roku.

Posumowanie zawodów

W omawianym okresie podsumowania imprez sezonu halowego i zawodów w biegach przełajowych dokonano w oparciu o bezpośrednie relacje członków Kolegium. Na tej podstawie dokonano oceny poziomu sędziowania, przebiegu zawodów, stanu przygotowania obiektów i tras. M.in. zwrócono uwagę na uchybienia sędziowskie mające miejsce podczas Halowych Mistrzostw Polski w Spale oraz Mistrzostwach Świata w biegach przełajowych w Bydgoszczy. Jednocześnie wysoko oceniono przygotowanie tras na zawody Mistrzostw Świata mimo nietypowych, bo w pełni zimowych warunków.

Wydawnictwa i opracowania kolegium

Zostały wydane nowe Przepisy zawodów w lekkoatletyce. Są do nabycia u przewodniczących wojewódzkich kolegiów sędziów w cenie 20 zł.

CKS zatwierdził i przyjął do stosowania przygotowane przez kol Tadeusza Majsterkiewicza w ramach Komisji Obiektów i Urządzeń dwa opracowania - „Kierownik techniczny zawodów” oraz „Obsługa techniczna na zawodach”. Są to

materiały dla wszystkich, ale szczególnie przeznaczone dla zarządców stadionów i sędziów przeprowadzających zawody.

Korespondencja

W związku z pismem przewodniczącego wojewódzkiego kolegium sędziów w Bydgoszczy, Zarząd CKS negatywnie zaopiniowało możliwość udziału w posiedzeniach plenarnych Kolegium osób niebędących członkami Kolegium na zasadzie „wolnego słuchacza”. W dotychczasowej praktyce zapraszanie na posiedzenia kolegium osoby z poza grona Kolegium było podyktowane potrzebą realizacji określonego tematu.

Ewa Gołębowska – Sekretarz CKS

CI CO ODESZLI.....

Joanna Nowak; Zygmunt Weltrowski; Wojciech Gaczkowski; Maciej Ryszkowski; Zofia Gembicka; Edward Baran; Henryk Chrostowski; Andrzej Jaroszewski; Ryszard Słabczyński; Wojciech Wojszko; Witold Kirkor; Kazimierz Brzoza.....

W dniu 19 października br. pożegnaliśmy Ś. P. **Michała Krynickiego**, wieloletniego członka Centralnego Kolegium Sędziów, sędziego międzynarodowego chodu sportowego. W odprawionej, w kościele Św. Marcina przy ul. Piwnej w Warszawie, mszy, której przewodniczył Biskup Bronisław Dembowski oprócz najbliższej Rodziny uczestniczyli: Prezydent RP Bronisław Komorowski z Małżonką, JM Rektor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, profesorowie i studenci UKSW oraz liczna grupa sędziów i działaczy lekkoatletycznych z Warszawy z Prezesem Związku dr Jerzym Skuchą oraz przedstawiciele sędziów z Wrocławia i Brzegu Dolnego.

W wygłoszonym, w imieniu Centralnego Kolegium Sędziów PZLA, Warszawsko-Mazowieckiego Wojewódzkiego Kolegium Sędziów oraz wszystkich polskich sędziów lekkoatletycznych, pożegnaniu podkreślone zostały: wybitna znajomość przepisów i obiektywizm Ś. P. Michała w podejmowaniu decyzji, Jego zawsze przyjazny stosunek do zawodników i działaczy, którym służył radą i pomocą, niezwykle szacunek w całym środowisku królowej sportu.

Podkreślono także uznanie jakim cieszył się w środowisku międzynarodowym, czego wyrazem było uzyskanie klasy sędziego międzynarodowego w chodzie sportowym i wielokrotne powoływanie do sędziowania tej konkurencji na wielu imprezach rangi europejskiej oraz na zawodach Pucharu Świata.

Lekkoatletyka polska, której Ś. P. Michał służył przez większość swojego życia, od 16-go roku jako sędzia, od kilkunastu lat jako członek Centralnego Kolegium Sędziów PZLA oraz redaktor Biuletynu CKS, poniosła niepowetowaną stratę po Jego odejściu Michał pozostanie w naszej pamięci jako wzór pracowitości i życzliwości dla innych, jako Kolega i człowiek wyjątkowo skromny i szlachetny, oddany lekkiej atletyce.

Nasz smutek jest tym większy, że odszedł człowiek wyjątkowy, zawsze skromny i życzliwy w stosunku do Koleżanek i Kolegów, który od samego początku związał się z chodem sportowym, stając się jednym z najwybitniejszych sędziów tej tak trudnej do oceny konkurencji. Wyrazem uznania jakim cieszył się w środowisku było uzyskanie klasy sędziego międzynarodowego w chodzie sportowym i wielokrotne powoływanie do sędziowania tej konkurencji na wielu imprezach rangi europejskiej oraz na zawodach Pucharu Świata. Niestety ciężka choroba uniemożliwiła Mu sędziowanie na tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w Tallinie.

Żegnamy Cię Drogi Michale, w imieniu Koleżanek i Kolegów z Centralnego Kolegium Sędziów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Koleżanek i Kolegów z Warszawsko-Mazowieckiego Wojewódzkiego Kolegium Sędziów oraz wszystkich polskich sędziów lekkoatletycznych, dla których byłeś niedoścignionym wzorem fachowości, skromności, wysokiej kultury osobistej i życzliwości. Twoja wybitna znajomość przepisów i obiektywizm w podejmowaniu decyzji oraz zawsze przyjazny

stosunek do zawodników i działaczy, którym zawsze służyłeś radą i pomocą, spowodowały, że cieszyłeś się niezwykłym szacunkiem w całym środowisku królowej sportu, czego wyrazem było przyznanie Złotej Odznaki Honorowej PZLA i Tytułu Zasłużony Sędzia LA.

Lekkoatletyka polska, której służyłeś przez większość swojego życia, od 16-go roku jako sędzia, od kilkunastu lat jako członek Centralnego Kolegium Sędziów PZLA oraz redaktor Biuletynu CKS, w którym zamieszczane są na bieżąco informacje o działaniach CKS, zmianach przepisów i interpretacje przepisów, poniosła niepowetowaną stratę po Twoim odejściu. „

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy w dniu 10 grudnia 2012 r. wiadomość o niespodziewanej śmierci (w wieku 73 lat) wybitnego sędziego, pasjonata sportu, członka Centralnego Kolegium Sędziów w kilku kadencjach Ś. P. **Bogdana Sadłowskiego**.

Kol. B. Sadłowski był aktywnym sędzią przez ponad 40 lat, od 1970 roku, kiedy uzyskał uprawnienia sędziowskie, poprzez kolejne klasy sędziowskie, od 1975 roku sędzia związkowy, od 1980 roku przez ponad 30 lat posiadacz licencji sędziego skoków I klasy. Nie jest możliwe w krótkim wspomnieniu przedstawienie wszystkich dokonań Ś. P. B. Sadłowskiego, mających wpływ na rozwijanie i podnoszenie poziomu sędziowania w naszej dyscyplinie.

Bogdan w czasie pełnienia swoich obowiązków zawsze reagował żywiołowo na bieżące wydarzenia na stadionie i wykazywał pełne zaangażowanie w pracę, którą wykonywał. Był pasjonatem sportu, orientował się na bieżąco w różnych wydarzeniach sportowych i często przekazywał, nawet na zawodach, najnowsze informacje o wynikach naszych zawodników na zawodach rozgrywanych za granicą. Posiadał ogromną kolekcję nagrań z najważniejszych imprez światowych, wiele czasu poświęcał na analizy i pokazywanie ciekawostek sędziowskich z tym imprez. Uwielbiał podróże i gdy tylko miał trochę wolnego czasu wybierał się na dalekie wyprawy.

Za wkład w działalność sędziowską oraz zaangażowanie w organizację zawodów, Bogdan uhonorowany został wieloma odznaczeniami sportowymi m. in. Złotą Odznaką Honorową PZLA, Odznaką „Zasłużony Sędzia LA”, Złotą Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej.

Szczególnie pragniemy podkreślić ogromne zaangażowanie Bogdana w organizację sędziowania biegów ulicznych i przełajowych oraz "Czwartków Lekkoatletycznych", gdzie przez wiele lat pełnił funkcję sędziego głównego. W Warszawskim Kolegium Sędziów aktywnie udzielał się także jako nauczyciel szkolący rzeszę nowych sędziów przekazując, podczas kursów sędziowskich, zwięźle i profesjonalnie swoją wiedzę. Będąc członkiem CKS wniósł ważny wkład w organizację szkoleń i w przygotowywanie materiałów szkoleniowych.

Żegnamy Cię Drogi Bogdanie, w imieniu Koleżanek i Kolegów z Centralnego Kolegium Sędziów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki oraz Koleżanek i Kolegów z Warszawsko-Mazowieckiego Wojewódzkiego Kolegium Sędziów, dla których zawsze byłeś przykładem zaangażowania i fachowości.

Z wielkim smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomość o odejściu na wieczny spoczynek w dniu 12 czerwca 2012 r. (w wieku 84 lat) wybitnego sędziego, przewodniczącego Warszawskiego Kolegium Sędziów w latach 1978-1980, wieloletniego członka i zastępcę przewodniczącego Centralnego Kolegium Sędziów w latach 1983-1988 **Ś.P. A. Rumianka**.

Kol. A. Rumianek był aktywnym sędzią przez około 30 lat, od 1961 roku, kiedy uzyskał uprawnienia sędziowskie, poprzez kolejne klasy sędziowskie, w 1969 roku sędzia związkowy, do 1990 roku, od kiedy choroba i pogarszający się stan zdrowia uniemożliwiły Mu aktywny udział w zawodach. Nie jest możliwe w krótkim wspomnieniu przedstawienie wszystkich dokonań Ś. P. A. Rumianka mających wpływ na rozwijanie i podnoszenie poziomu sędziowania w naszej dyscyplinie.

Szczególnie pragnę podkreślić ogromne zaangażowanie Andrzeja w okresie naszej wspólnej działalności w Centralnym Kolegium Sędziów PZLA w organizację szkoleń i wkład w przygotowywanie materiałów szkoleniowych oraz służenie pomocą w rozwiązywaniu wielu problemów, z jakimi boryka się nasze środowisko.

Przygotowywane przez Andrzeja materiały i interpretacje przepisów m. innymi dot. przepisów bezpieczeństwa na zawodach lekkoatletycznych i sędziowania konkurencji technicznych przez wiele lat służyły do wypracowywania materiałów szkoleniowych dla warszawskich sędziów.

Żegnamy Cię Drogi Andrzeju, w imieniu Koleżanek i Kolegów z Centralnego Kolegium Sędziów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki oraz Koleżanek i Kolegów z Warszawsko-Mazowieckiego Wojewódzkiego Kolegium Sędziów, dla których zawsze byłeś wzorem fachowości, skromności, wysokiej kultury osobistej i życzliwości. Twoja znajomość przepisów i obiektywizm w podejmowaniu decyzji oraz zawsze przyjazny stosunek do zawodników i działaczy, którym zawsze służyłeś radą w rozwiązywaniu trudnych sytuacji na boisku, spowodowały, że cieszyłeś się ogromnym szacunkiem w całym środowisku królowej sportu.

Za wkład w rozwój polskiej lekkiej atletyki i działalność sędziowską Andrzej uhonorowany został wieloma odznaczeniami sportowymi m. in. Złotą Odznaką Honorową PZLA, Odznaką „Zasłużony Sędzia LA”, Złotą Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej.

Byliśmy dumni, gdy nie tak dawno uczestniczyliśmy w uroczystościach związanych z wydaniem książki „Batalion Bończa”, opracowanej przez Andrzeja, uczestnika walk o Stare Miasto w czasie Powstania Warszawskiego.

OPRACOWANIE „KIEROWNIK TECHNICZNY ZAWODÓW”

Zdarzające się w przeszłości niedociągnięcia i braki w zakresie przygotowania obiektów do przeprowadzania zawodów, skłoniły w 2006 roku Komisję Obiektów i Sprzętu PZLA oraz Centralne Kolegium Sędziów PZLA do podjęcia działań mających na celu odpowiednio wczesne sprawdzenie wyposażenia danego obiektu w wymagany sprzęt zawodniczy i sędziowski, niezbędny dla przeprowadzenia danych zawodów. Brak na zawodach osoby, która odpowiadałaby za sprawy techniczne przed i w czasie zawodów, był wielokrotnie przyczyną, że sędziowie główni wyznaczani do przeprowadzania konkurencji spotykali się z przypadkami nie przygotowania skoczni lub rzutni. Najczęściej nieprzygotowane lub źle przygotowane do konkursu były rzutnie do rzutu dyskiem i rzutu młotem (łącznie z klatkami) oraz skocznie do skoku o tyczce (z uwagi na słaby stan techniczny stojaków i zeskoków do skoku o tyczce), co dodatkowo zagrażało bezpieczeństwu uczestników zawodów. Zdarzały się również przypadki braku wymaganego sprzętu zawodniczego dla danej kategorii wiekowej (zwłaszcza młotów czy oszczepów, spełniających wymagania przepisów IAAF), które w skrajnych przypadkach uniemożliwiały nawet rozegranie tych konkurencji.

Celem wprowadzenia (reaktywowania) funkcji kierownika technicznego zawodów było podniesienie poziomu organizacji zawodów, w tym punktualności i jak najszerszej informacji wizualnej, pozwalającej publiczności uczestniczyć na żywo w imprezie i obserwować zawody na bieżąco oraz zapewnienie zawodnikom odpowiedniego, sprawdzonego wyposażenia technicznego, a tym samym sprawnego i bezpiecznego przebiegu zawodów. Przejęcie przez kierownika technicznego nadzoru nad przygotowaniem i kontrolą sprzętu lekkoatletycznego (zarówno zawodniczego, sędziowskiego jak i pomiarowego), ma ponadto ułatwić delegatowi technicznemu PZLA na zawodach centralnych realizację jego podstawowych obowiązków związanych z nadzorem nad zgodnym z regulaminami i przepisami IAAF przebiegiem zawodów. Włączenie się kierownika technicznego w prace komitetu organizacyjnego, związane z przygotowaniem programu minutowego zawodów i zapewnieniem właściwej informacji oraz bezpieczeństwa na zawodach, uwzględniającego bazę sprzętową obiektu, na którym mają być przeprowadzone zawody, powinno również ułatwić pracę sędziom, a same zawody uczynić bardziej czytelnymi i łatwiejszymi w odbiorze dla publiczności.

Podjęliśmy działania zmierzające do przywrócenia na zawodach w Polsce, przewidzianej przepisami w gronie kierownictwa zawodów, obok kierownika zawodów i sędziego głównego zawodów, funkcji kierownika technicznego zawodów, której wyznaczania kilkanaście lat temu zaniechano, głównie ze względów oszczędnościowych. Po uzyskaniu akceptacji tych starań przez Prezydium PZLA, funkcja kierownika technicznego została wprowadzona od sezonu letniego 2006 na Mistrzostwach Polski we wszystkich kategoriach wiekowych, Memoriale J.

Kusocińskiego i innych mityngach o randze Permit Meeting EAA oraz Finale Pucharu Polski – serii imprez rozgrywanych w ramach tzw. mityngów Grand Prix I kategorii - mityngi z klasą M i MM. W sezonie 2006 funkcję tę pełnili głównie członkowie Komisji Obiektów i Sprzętu oraz członkowie CKS, którzy uczestniczyli w przygotowaniu pierwszego opracowania nt. obowiązków i zasad pracy kierownika technicznego oraz jego współpracy z organizatorami i sędziami przeprowadzającymi zawody lekkoatletyczne.

Po sezonie 2006 Komisja i Centralne Kolegium Sędziów przeprowadziły szkolenie dla wytypowanych przez wojewódzkie kolegia sędziów osób, w wyniku, którego odpowiednie uprawnienia do pełnienia tej funkcji uzyskało 24 osoby. Niestety nie wszystkie wojewódzkie kolegia sędziowskie przysłały swoich przedstawicieli na to szkolenie, wskutek czego na szeregu imprezach centralnych brak było osoby pełniącej tę funkcję, co wielokrotnie miało negatywny wpływ na przygotowanie urzędzeń do zawodów i sam przebieg zawodów.

Właściwe wypełnienie zadań przez kierownika technicznego nie jest możliwe w trakcie przyjętego zwyczajowo (półgodzinnego lub godzinnego) przygotowania do zawodów, w związku, z czym od samego początku naszych starań przyjęto, że osoba wyznaczona do pełnienia funkcji kierownika technicznego powinna uczestniczyć, razem z kierownikiem zawodów i sędzią głównym zawodów, w posiedzeniach Komitetu Organizacyjnego. Właściwe pełnienie tej funkcji nie jest także praktycznie możliwe, gdy osoba wyznaczona do tej funkcji zamieszkuje w dużej odległości od miejscowości, w której mają być przeprowadzone zawody, gdyż nie może on uczestniczyć, razem z kierownikiem zawodów i sędzią głównym zawodów, w posiedzeniach Komitetu Organizacyjnego, na których rozstrzygane są sprawy organizacji zawodów, programu minutowego zawodów i zabezpieczenia sprzętowego. Z tego względu od samego początku, do pełnienia tej funkcji w większości przypadków wyznaczani są sędziowie z danego kolegium sędziów, znający dany stadion i jego wyposażenie w podstawowy sprzęt, co pozwala im na lepsze przygotowanie informacji o „brakach” i wyegzekwowanie od organizatora ich uzupełnienia przed zawodami.

Wyznaczenie kierownika technicznego z innego kolegium sędziów, mające praktycznie miejsce tylko w przypadku zawodów rangi Mistrzostw Polski, stosowano tylko na wyraźne życzenie organizatora, pod warunkiem zapewnienia osobie wyznaczonej do pełnienia funkcji kierownika technicznego wcześniejszej możliwości dokonania rozeznania wyposażenia danego stadionu w sprzęt oraz „poznania” pracy obsługi technicznej na wcześniejszych zawodach, z zabezpieczeniem możliwości wcześniejszego pobytu przed samymi zawodami.

Po upływie ważności nadanych w 2007 roku uprawnień do pełnienia funkcji kierownika technicznego kolejne szkolenie przeprowadzono 29 listopada 2009 r. i 30 stycznia 2010 r. W wyniku tej weryfikacji uprawnienia do pełnienia funkcji delegata technicznego na lata 2010 – 2013 uzyskało 24 osoby. Mając na uwadze pozytywny wpływ wprowadzenia (reaktywowania) tej funkcji ma poziom organizacji zawodów, Centralne Kolegium Sędziów planuje stopniowe rozszerzanie wyznaczania osoby do pełnienia tej funkcji na inne zawody centralne - również na wszystkie zawody, na

których zawodnicy mogą uzyskiwać wyniki uprawniające do nadania im I (pierwszej) klasy. Postanowiono podnieść rangę tej funkcji, odbyty w dniach 1-2 grudnia 2012 r. Zjazd Delegatów Wojewódzkich Kolegiów Sędziów postanowił przyznawać od 1 stycznia 2014 r. licencję kierownika technicznego zawodów. Zdaniem CKS pełnienie funkcji kierownika technicznego na zawodach, na których zawodnicy mogą uzyskiwać wyniki uprawniające do nadania im I (pierwszej) klasy powinno ułatwić zaktualizowane przez mnie opracowanie, przygotowane w oparciu o doświadczenia zebrane przez Kolegów pełniących w latach 2007-2012 funkcję kierownika technicznego na zawodach centralnych. Opracowanie będzie w najbliższym czasie zamieszczone na stronie CKS.

Zaktualizowane opracowanie „Kierownik Techniczny”, uwzględniające uwagi nadesłane przez Kolegów posiadających aktualnie uprawnienia do pełnienia tej funkcji, poza przedstawieniem założeń ogólnych i celu wprowadzenia (reaktywowania) funkcji kierownika technicznego zawodów zawiera omówienie obowiązków kierownika technicznego, w tym: sprawy sporządzenia wykazu lub sporządzenia braków w zakresie sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia zawodów; dokonania, na co najmniej 7 dni przed zawodami sprawdzenia stanu i oznakowania bieżni oraz stanu posiadanego sprzętu boiskowego, zawodniczego, pomiarowego i informacyjnego, prawidłowości budowy skoczni i rzutni; sprawdzenia bezpośrednio przed zawodami przygotowania bieżni, skoczni i rzutni, sprzętu boiskowego, zawodniczego, pomiarowego i informacyjnego; współpracę w trakcie zawodów z delegatem technicznym i sędzią głównym zawodów oraz kierownikiem obsługi technicznej oraz zasady weryfikacji sprzętu przed zawodami. W opracowaniu przedstawiono także uprawnienia, tryb oceny oraz obowiązki dot. przygotowania przez kierownika technicznego sprawozdania.

W formie załączników, jako materiały pomocnicze dla przygotowania się do pełnienia funkcji kierownika technicznego, przedstawiono: omówienie parametrów podlegających kontroli (zał. nr 1); wykaz stadionów z nawierzchnią syntetyczną w Polsce zweryfikowanych przez PZLA (zał. nr 2); wyciąg z przepisów dot. wielkości reklam oraz numerów startowych (zał. nr 3) i wyciąg z regulaminów PZLA dot. numerów startowych (zał. nr 4). W załączniku nr 5 przedstawiono tryb szkolenia i uzyskiwania uprawnień kierownika technicznego; tryb wyznaczania kierownika technicznego na zawody centralne i listę osób posiadających uprawnienia do pełnienia funkcji kierownika technicznego zawodów na lata 2010-2013.

OPRACOWANIE „OBSŁUGA TECHNICZNA ZAWODÓW”

Przebieg zawodów w lekkoatletyce oraz ich odbiór przez publiczność, jak i wyniki uzyskane przez zawodników, zależą w dużej mierze nie tylko od dobrego ich przygotowania organizacyjnego, ale również, i to w głównej mierze, od sprawnej i właściwie zorganizowanej pracy obsługi technicznej. Przywrócenie na zawodach od 2006 roku, w wyniku starań Komisji Obiektów i Sprzętu PZLA oraz Centralnego Kolegium Sędziów PZLA, funkcji Kierownika Technicznego Zawodów, skłoniło

Komisję i CKS PZLA do przygotowania kolejnego materiału „Obsługa techniczna zawodów”, którego założeniem była poprawa pracy obsługi technicznej, jednego z podstawowych czynników decydujących o poziomie organizacji zawodów.

Do przygotowania opracowania „Obsługa techniczna zawodów” skłoniły autorów obserwacje i uwagi miłośników lekkoatletyki, zdaniem, których poziom organizacji, szczególnie informacji na niektórych zawodach, poza imprezami rangi Mistrzostw Polski i mityngami międzynarodowymi, mimo ogromnego postępu technicznego jest coraz gorszy, co uniemożliwia ich bieżące śledzenie. Brak list startowych w drukowanych programach i koncentracja informacji prowadzonej przez spikerów na konkurencjach biegowych, przy braku nowoczesnej informacji wizualnej w konkurencjach technicznych, powoduje, że publiczność nie jest w stanie śledzić przebiegu tych konkurencji, gdyż spikerzy zwracają uwagę na te konkurencje tylko w momencie, gdy próbę wykonuje znany zawodnik, nie informując o wynikach innych zawodników i aktualnej klasyfikacji, niekiedy w dodatku przeszkadzając startującym zawodnikom w „wykonaniu” startu, co zmusza starterów do przerywania startu i tym samym opóźnia zawody.

Wielu miłośników i działaczy lekkoatletyki uważa, że poziom organizacji zawodów w niektórych okręgach obniżył się, gdyż brak jest odpowiednich środków na odpowiednie wyposażenie obiektów w sprzęt, opłacenie kosztów sekretariatu, wystarczającej liczby obsługi technicznej, sędziów itp. Te czynniki powodują, że na zawodach, brak jest podstawowego sprzętu informacyjnego np. w konkurencjach biegowych brak jest tablicy do wskazywania liczby okrążeń, jakie pozostały zawodnikom do przebiegnięcia, brak jest listwy do orientacyjnej oceny odległości w skokach długich czy tablicy informującej o aktualnej wysokości w skoku wzwyż czy skoku o tyczce, brak w sektorach rzutów łuków z tablicami określającymi orientacyjne odległości. Brak prostych, kasetonowych, niekoniecznie elektronicznych tablic informacyjnych, które można wykonać sposobem gospodarczym, jak to czyni wielu gospodarzy obiektów, uniemożliwia śledzenie przebiegu konkurencji nie tylko publiczności, ale również zawodnikom i trenerom, którzy wyjeżdżają z zawodów nie zawsze znając wszystkie wyniki swoich podopiecznych. Zaniechano, praktykowanego w końcu lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, zaznaczania kolejności zawodników wzdłuż bocznej linii sektora rzutów (tabliczkami o numeracji zgodnej z wylosowaną kolejnością startu zawodnika w konkursie).

Komisja i Centralne Kolegium Sędziów oraz osoby pełniące w roku 2006 funkcję kierownika technicznego zawodów uznały, że do poprawy organizacji zawodów może przyczynić się przygotowanie zadań i zasad organizacji pracy obsługi technicznej w czasie rozgrywania zawodów. Przygotowany został materiał „Obsługa techniczna zawodów” przedstawiający zadania, jakie powinna wykonywać obsługa techniczna przed i w czasie rozgrywania określonych konkurencji lekkoatletycznych.

W opracowaniu „Obsługa techniczna zawodów” przedstawiono wyciąg z przygotowanego w latach 2009-2010, przez Komisję Obiektów i Urządzeń PZLA, wykazu sprzętu boiskowego, pomocniczego i informacyjnego niezbędnego do prowadzenia określonych konkurencji („Wyposażenie techniczne obiektów lekkoatletycznych”). W wyciągu zawartym w opracowaniu „Obsługa techniczna

zawodów” przedstawiono wykaz sprzętu, jaki obsługa techniczna powinna przygotować przed przeprowadzeniem określonych konkurencji, z podziałem na konkurencje biegowe, skoki (skok wzwyż, skok o tyczce, skok w dal i trójskok) oraz rzuty (pchnięcie kulą, rzut dyskiem, rzut młotem, rzut oszczepem).

W opracowaniu „Obsługa techniczna zawodów” przedstawiono podstawowe zasady przygotowania bieżni do rozgrywania konkurencji biegowych i pracę obsługi technicznej w czasie rozgrywania biegów oraz sposób przygotowania skoczni i rzutni, umożliwiający sędziom głównym poszczególnych konkurencji podjęcie decyzji o przeprowadzeniu danej konkurencji przy zapewnieniu bezpieczeństwa uczestnikom zawodów, zarówno zawodnikom, sędziom jak i publiczności. Przedstawiono również zadania obsługi technicznej i jej obowiązki oraz współpracę z komisjami sędziowskimi w czasie przeprowadzania zawodów.

W przypadku konkurencji biegowych, jako materiał pomocniczy, przedstawiono w opracowaniu informację nt. dystansów, wysokości płotków i odległości między płotkami, wysokości płotków i ustawienia przeciwwag oraz zasad znakowania miejsc ustawienia płotków w biegach przez płotki i miejsc ustawienia przeszkód w biegach z przeszkodami, zasady pracy obsługi technicznej przy ustawianiu i zdejmowaniu płotków oraz zasady pracy obsługi technicznej przy rozgrywaniu biegów po torach i biegów sztafetowych.

W przypadku konkurencji technicznych, jako materiał pomocniczy, przedstawiono w opracowaniu schemat belki do odbicia i listwy z plasteliną, umożliwiające obsłudze właściwe ich przygotowanie do skoku w dal i trójskoku oraz wagi sprzętu dla określonych kategorii wiekowych i schematy wyznaczania sektorów rzutów dla poszczególnych konkurencji rzutowych (pchnięcie kulą, rzut dyskiem, rzut młotem, rzut oszczepem). Przedstawiono także schematy klatki do rzutu młotem i dyskiem z koncentrycznymi kołami i klatki do rzutu młotem i dyskiem z oddzielnymi kołami. Przedstawiono także zasady przygotowania i wyposażenia w sprzęt pomiarowy stanowiska do kontroli sprzętu do rzutów oraz zasady przygotowania tzw. „bramki”.

Przygotowane w 2006 roku opracowanie „Obsługa techniczna zawodów” zostało zaktualizowane na początku 2013 roku pod kątem aktualizacji zmian w przepisach zawodów IAAF i uwzględnienia uwag zgłoszonych przez osoby posiadające uprawnienia do pełnienia funkcji kierownika technicznego zawodów.

Uwagi dotyczące sędziowania skoków

Chciałem się podzielić swoimi przemyśleniami dotyczącymi niektórych spraw związanych z sędziowaniem skoków.

1. Wiele dyskusji wywołuje odmierzenie czasu na wykonanie próby, gdy nie ma widocznego dla zawodnika zegara.

W przepisach mamy zapisane, że (Art. 180 p.17):

„W konkurencji technicznej zawodnik, który bez powodu zwleka z jej wykonaniem, naraża się na pozbawienie prawa jej wykonania i odnotowania, jako próba nieważna.

...

Wyznaczony sędzia powinien zasygnalizować zawodnikowi gotowość do rozpoczęcia próby i od tego momentu należy liczyć czas na jej wykonanie. Jeżeli następnie zawodnik nie decyduje się na wykonanie próby, tę próbę należy uznać za nieważną, gdy minie czas przeznaczony na jej wykonanie.

...

Poniższe czasy na wykonanie próby nie powinny być przekraczane:

Jak z powyższego wynika zawodnik powinien wykonać próbę w określonym przepisami czasie. Nie jest podany sposób, w jaki należy mierzyć czas próby a uwaga pod tabelkami jedynie informuje, że jeżeli jest odpowiedni zegar wskazujący ile czasu pozostało do wykonania próby to powinien on być widoczny dla zawodnika. Niewątpliwie brak widocznego zegara stwarza gorsze warunki startu dla zawodników, ale przecież w Art. 100 jest podane: **dopuszcza się modyfikację regulaminu określającego sposób przeprowadzenia dowolnej konkurencji w stosunku do obowiązujących przepisów IAAF.**

... zastrzega się, że wprowadzone nowe regulaminy nie mogą dawać więcej uprawnień zawodnikom niż to wynika z obowiązujących przepisów IAAF.”

(Wg. „Omówienie wprowadzonych na Kongresie IAAF w Berlinie zmian w przepisach przeprowadzania zawodów w lekkoatletyce” oprac. J. Krynicki i J. Rozum.)

Brak pomiaru czasu wykonania próby jest modyfikacją regulaminu dającą więcej uprawnień zawodnikowi niż to wynika z obowiązujących przepisów. Mierzenie czasu bez widocznego zegara jest utrudnieniem, ale umożliwia przeprowadzenie konkursu zgodnie z przepisami.

Pamiętamy, że zawsze, nawet przy widocznym zegarze, obowiązuje pokazanie żółtej chorągiewki 15 s przed upływem czasu przeznaczonego na odbycie próby.

2. Sędziując zawody zwracamy uwagę by były przestrzegane przepisy dotyczące rozgrywania skoków zawarte w Art.180-186, ale w niektórych przypadkach jesteśmy zaskoczeni zdarzeniami, które nie są tam ujęte. Jedną z takich sytuacji jest sposób postępowania, jeżeli zawodnik ulegnie kontuzji. Okazuje się, że pamiętamy o tym, że interwencja uprawnionego personelu medycznego to dozwolona pomoc zawodnikowi, ale nie zawsze wiemy, że (Przepisy Ogólne Zawodów Art. 144 p.2.):

„W żadnym przypadku taka pomoc nie może spowodować opóźnienia w przebiegu zawodów lub w próbie zawodnika odbywanej w ustalonej kolejności.”

3. Piasek w skoczni w dal.

W skokach długich obecne przepisy sędziowskie IAAF nie podają minimalnej głębokości piasku w zeskoczni, a przecież należy sprawdzić przed konkursem czy urządzenia spełniają odpowiednie warunki. Sprawdzenie tego parametru skoczni pozwala zorientować się czy są spełnione warunki bezpieczeństwa a także czy piasek jest odpowiednio przygotowany (spulchniony). W książce IAAF podającej parametry urządzeń stadionowych jest zapisane, że minimalna głębokość piasku powinna wynosić 30 cm.

4. Stelaż do zeskoku w skoku o tyczce

W przepisach rozgrywania zawodów nie jest podane jak powinien wyglądać stelaż pod zeskok do skoku o tyczce. Pozostawienie niezakrytej przestrzeni poza skrzynką stanowi poważne zagrożenie dla zawodnika, jeżeli w pełnym biegu koniec tyczki trafi nie do skrzynki, ale pod stelaż.

W katalogu firmy Polanik jest pokazany stelaż z metalową zaślepką omawianej przestrzeni. Niestety, może z niewiedzy, ale nie wszyscy instalują ten element.

5. Weryfikacja sędziów wykazała, że określenie czasu potrzebnego na wykonanie próby w skokach wysokich sprawia sporo trudności. Jest to po części spowodowane dość skomplikowanymi zasadami a także tym, że po jakimś czasie pewni swych wiadomości już nie czytamy dokładnie przepisów.

Warto zapamiętać, że nie każdy zawodnik, który pozostaje sam w konkursie ma maksymalny czas na wykonanie próby.

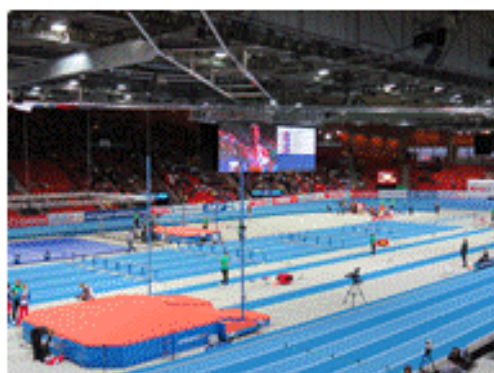
- a) Zawodnik przystępujący do konkursu ma na pierwszy skok 1 minutę nawet wtedy, gdy już wszyscy uczestnicy wcześniej zakończyli w nim swój udział.
- b) Zawodnik, który w konkursie pozostał sam, ale jest jeszcze możliwość, że dojdzie do dogrywki ma czas na wykonanie próby odpowiedni do ilości osób pretendujących do pierwszego miejsca (ci zawodnicy są traktowani, jako biorący jeszcze udział w konkursie).

6. Poprzeczki w skokach wysokich z reguły są lekko wygięte tak by po prawidłowym położeniu na stojakach były wyprostowane i równoległe do podłoża. Czasami zdarza się, że na zawodach dostarczona jest poprzeczka, która ma wyraźny zwis ku dołowi mimo położenia jej na płaskich końcówkach. Okazuje się, że końcówki zostały założone odwrotnie.

Na pewno poprzeczki nie zostały w takim stanie wysłane przez producenta a także tak zmontowane nie uzyskałyby certyfikatu IAAF.

Mam nadzieję, że kilka moich uwag zapoczątkuje dyskusję w wielu istotnych sprawach dotyczących sędziowania skoków.

Halowe Mistrzostwa Europy 1-3 marca 2013 r. w Goteborgu oczami sędziego – kibica

Sebastian Świerc

W dniach 1-3 marca w Goteborgu odbyły się Halowe Mistrzostwa Europy. Pod wieloma względami organizacja i przebieg tych zawodów stanowią ciekawy punkt odniesienia i mogą służyć jako pomoc w sędziowskich przygotowaniach do Halowych Mistrzostw Świata, które za niespełna rok odbędą się w Sopotcie.

Poniżej kilka przykładów pracy sędziów w Goteborgu, które - mam nadzieję – będą pomocne w planowaniu oraz organizacji pracy i wzbogacą przygotowania sędziów zarówno do przyszłorocznych Halowych Mistrzostw Świata jak i innych zawodów z udziałem polskich sędziów w nadchodzącym sezonie.

Starter międzynarodowy –
Vesa Artman (FIN) –
wyznaczony również przez IAAF
na HMŚ 2014

Ścisła współpraca z firmą Omega
odpowiedzialną za pomiar czasu
i aparaturę do wykrywania
falstartów (FSE)

Pole widzenia startera ograniczone przez zawodników przygotowujących się do konkursu trójskoku. Konieczna interwencja sędziów.

Obszar startu uporządkowany. Można realizować procedurę startu.

5

Jedno z zadań asystentów startera: kontrola działania czerwonej diody z tyłu bloku startowego (prawidłowe połączenie z FSE)

Asystenci sprawdzają również ustawienie dłoni przed linią startu oraz kontakt stóp z blokami startowymi (bez wchodzenia przed zawodników jeśli nie jest to konieczne).

6

Szkola szwedzka:
starter za linią zawodników.

Szkola fińska:
starter przed linią zawodników.

7

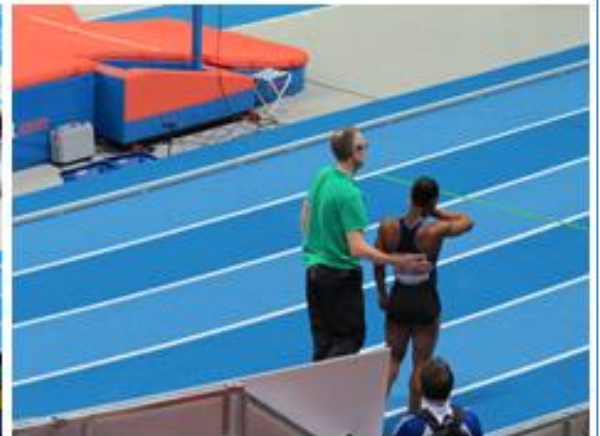

Bieg na 60m ppł.
Falstart i dyskwalifikacja zawodnika.
Zawodnik składa protest.
Rozmowa z arbitrem oraz
starterem międzynarodowym.
Zmiana decyzji – żółta kartka.

Po zakończonym biegu dodatkowe
składanie wyjaśnień przez arbitra
oraz dalsza analiza sytuacji przez
startera międzynarodowego i ATO.

8

Bieg na 60 m kobiet.
Falstart i dyskwalifikacja jednej z zawodniczek. Asystent wyprowadza ją poza płytę. Trasa przejścia powinna jednak prowadzić możliwie jak najdalej od startera.

9

Ustawienie zespołu starterów – bieg na 400m.

10

Ustawienie zespołu starterów – bieg na 800m.

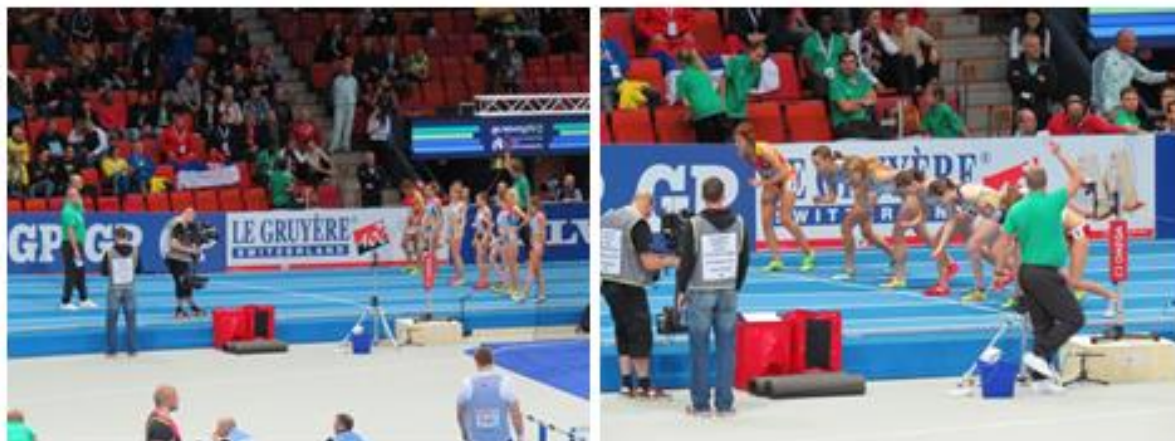
Bieg na 3000m.
Szkola szwedzka:
starter za linią zawodników.

Bieg na 3000m.
Szkola fińska:
starter przed linią zawodników.

Różne ustawienia arbitra startu.

13

Start na 1500m.

14

W okolicach mety zawsze tłoczno.

15

Aparatura Omega spisywała się bez zarzutów.
Zdarzały się jednak pewne „ciekawostki”.

16

Sędziowie bardzo dbali o czystość i porządek na bieżni.
Gdy było to konieczne, do akcji wkraczała również arbirer biegów.

17

Dla wielu zawodników wybieg za linią mety kończył się upadkiem ze względu na trudno widoczne podniesienie na końcu prostej.
Dopiero trzeciego dnia organizatorzy zaznaczyli początek tego podniesienia ciągłą białą linią.

18

Powtórki wydarzeń na ogromnym telebimie zawieszonym pod sufitem pozwalały śledzić i analizować przebieg co ciekawszych wydarzeń, w tym również kolizji.

19

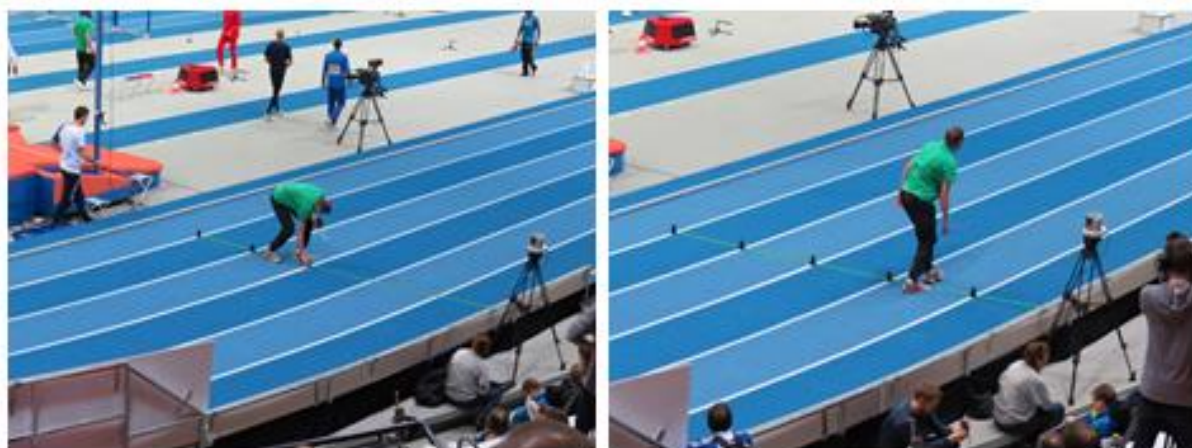
Nosze - w wersji podstawowej, pielęgniarki – w wersji turbo.

20

Sędziowie torowi rozmieszczeni trójkami w czterech miejscach wokół bieżni.

21

Rozmieszczanie znaczników na linii zejścia.

22

Zawodnik popchnięty w czasie biegu na 400m składa protest u sędziów torowych.

23

Wprowadzanie zawodników.

Wyprowadzanie zawodników.

24

Tu również potrzebny sędzia do wyprowadzenia zawodnika poza płytę.

25

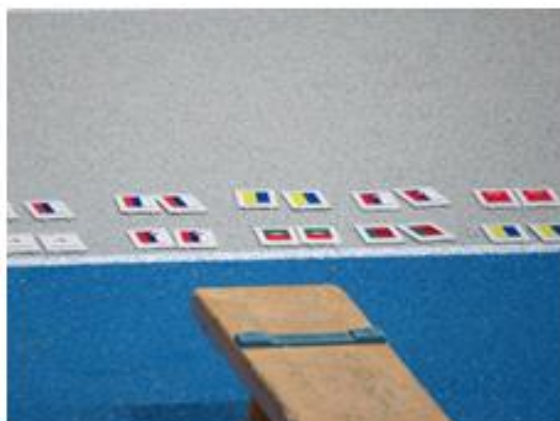
Czasami niezbędny okazywał się zestaw sprzętu zapasowego.

26

Przygotowania komisji do skoku w dal.

27

Znaczniiki do skoku w dal.

28

Praca komisji skoku w dal.

29

Praca przy belce.

30

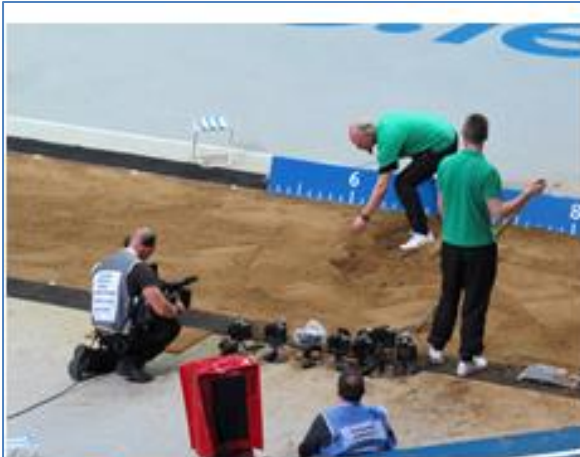
Przydatne schowki.

31

Wymiana belki i przeniesienie kamery.

32

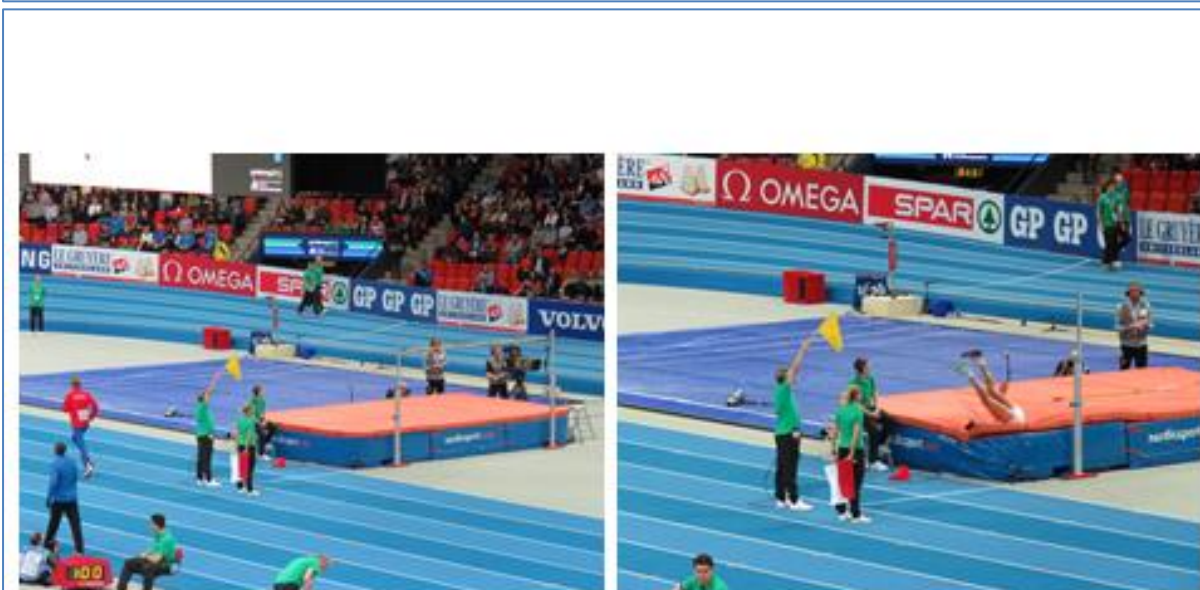
Który ślad jest właściwy?

Kamery i aparaty fotograficzne – zawsze blisko, zawsze w gotowości.

Skok wzwyż – rozmieszczenie sędziów.

Żółta chorągiewka – limit 15 sekund.

Niełatwo się poruszać będąc stale „pod przewodem”.

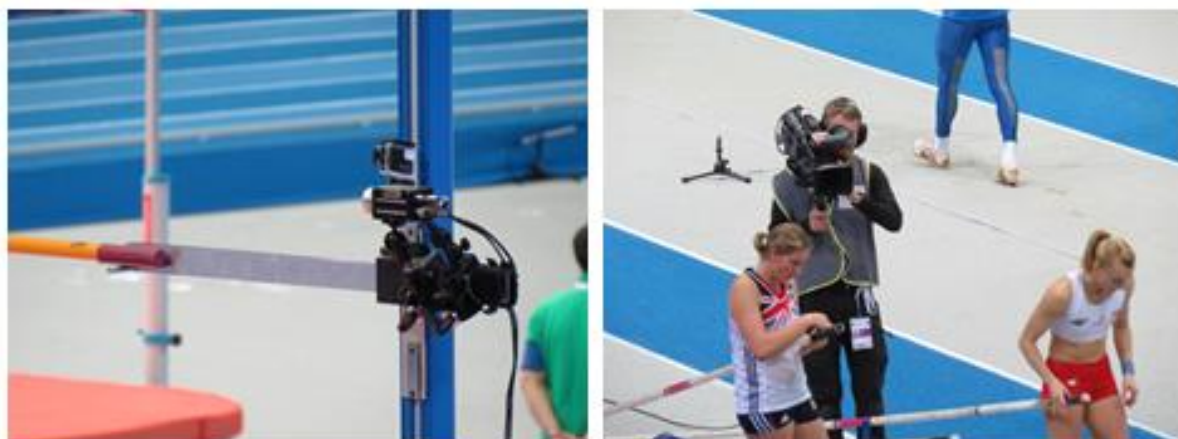

Skok o tyczce – rozmieszczenie sędziów.

Zawieszanie poprzeczki jednoosobowo.

39

Kamery zdalne i operatorskie.

40

Dogrywka o pierwsze miejsce – ustalenia techniczne.

41

Sędziowanie w pchnięciu kulą.

42

Praca sędziów w sektorze rzutów.

43

Technologia w służbie człowieka.

44

Po zakończonym konkursie pchnięcia kulą, siatka jest składana na ramę, a rama podciągana pod sufit.

Hala rozgrzewkowa oraz bramka.

Przygotowania do dekoracji.

47

No i te najpiękniejsze chwile...

48